

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΝΕΑ ΕΚΔΟΣΗ ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Αντώνιος-Αιμίλιος Ν. Ταχιάος, *Η εθνική αφύπνιση των Βουλγάρων και η εμφάνιση βουλγάρικης εθνικής κίνησης στη Μακεδονία* [Μακεδονική Λαϊκή Βιβλιοθήκη, αρ. 45], Θεσσαλονίκη 2017.

Η Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών κυκλοφόρησε πρόσφατα τη 2η και επαυξημένη έκδοση του εξαντλημένου βιβλίου του αείμνηστου καθηγητού Αντωνίου-Αιμιλίου Ταχιάου.

Η κατά τη διάρκεια του εικοστού αιώνα δημοσίευση πλήθους μονογραφιών, απομνημονευμάτων, ημερολογίων και άλλου είδους ιστορικού υλικού, που αναφερόταν στον αγώνα του ελληνισμού εναντίον του βουλγαρισμού μέσα στον χώρο της Μακεδονίας, δημιούργησε τις προϋποθέσεις για μία καθολικότερη εποπτεία του θέματος και για τη δυνατότητα συγγραφής μιας σοβαρής επιστημονικής μελέτης περί του Μακεδονικού Αγώνα. Σήμερα γνωρίζουμε σε επαρκή βαθμό πώς άρχισε ο Μακεδονικός Αγώνας, ποιές ήταν οι φάσεις της εξέλιξής του και πώς αυτός έλαβε τέλος στις πρώτες δεκαετίες του 20ού αιώνα. Οι ρίζες του Μακεδονικού Αγώνα αναζητήθηκαν κυρίως στη βουλγάρικη κίνηση για δημιουργία ανεξάρτητης βουλγάρικης Εκκλησίας, ως σημείο δε της αρχής της σωστά ορίστηκε το έτος 1897, δηλαδή εκείνην τη χρονιά της γνωστής ήττας των Ελλήνων από τους Τούρκους.

Παρ' όλα όμως αυτά τα δημοσιεύματα υπάρχει ένα θέμα το οποίο δεν έχει διερευνηθεί επαρκώς από ελληνική πλευρά και για το οποίο η ελληνική βιβλιογραφία είναι ακόμη αρκετά πενιχρή.

Πρόκειται για τη δημιουργία για πρώτη φορά εθνικού βουλγαρικού φανατισμού στη Μακεδονία, αυτού του φανατισμού, ο οποίος τελικά οδήγησε στον Μακεδονικό Αγώνα.

Το βιβλίο (1) εξετάζει την πριν από το βουλγαρικό εκκλησιαστικό σχίσμα (1870) –δηλαδή την αποκοπή των Βουλγάρων από το Οικουμενικό Πατριαρχείο– και πριν από τον Μακεδονικό Αγώνα εποχή, (2) αποσαφηνίζει πλήρως τί μεσολάβησε από το δεύτερο μισό του 18ου μέχρι το δεύτερο ήμισυ του 19ου αιώνα, ώστε άνθρωποι οι οποίοι δεν είχαν καθόλου βουλγάρικη μόρφωση, να αρχίσουν να διακηρύσσουν ότι είναι Βούλγαροι και να εναρμονίζονται εντελώς με τις εθνικές και πολιτικές κινήσεις που είχαν παρουσιαστεί μέσα στον χώρο της Βουλγαρίας και (3) μελετά στις λεπτομέρειές του το γεγονός ότι απέκτησαν βουλγάρικη συνείδηση άνθρωποι οι οποίοι προηγουμένως μιλούσαν μεν το παρεφθαρμένο, φτωχότατο σε λεξιλόγιο βουλγαρικό ιδίωμα και χωρίς να δέχονται οποιαδήποτε πίεση για να το εγκαταλείψουν, είχαν από δική τους έφεση, με φανατισμό επιδοθεί στη μελέτη των αρχαίων Ελλήνων συγγραφέων και είχαν καταστεί ήδη λάτρεις και βαθείς θαυμαστές του αρχαίου και σύγχρονου ελληνικού πολιτισμού.

Το Διοικητικό Συμβούλιο